

DOMOVINA

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Uredništvo je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnštvu, plačuje se vnaprej.

Za **inzerate** se plačuje 1 krone temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inzerate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Preidimo na delo.*

„Hrvati in Srbi so eden narod z dvema ravnopravnima imenoma.“ To načelo, ali vsaj kaj sličnega izjavljajo sedaj vse hrvatske in srbske stranke razun „Starčevićeve stranke prava“, nove „krščanskosocijalne“ na Hrvatskem in „stranke prava“ v Dalmaciji. Prošla je doba, ko sta se obe stranki (Hrvati in Srbi) trudili, da druga drugo „raznarodite“; ko se je po nepotrebnem izčrpavala narodna moč, ko se je hotel biti boj do konečne rešitve, ko smo bili vsi slepi. Dandanes ne lomijo tudi protivniki onega načela s tako silo kopij proti njemu kakor so to delali leto, dve, poprej.

Toda vkljub vsem „službenim“ izjavam v hrvatskem saboru, vkljub pisanju časopisja, nismo niti najmanj nastopili poti do praktične sloge ali bolje za edinstva.

Razlikujemo slogo s Srbi od edinstva, ker se mi ne smemo samo pomiriti z njimi ampak se moramo povsem zjediniti. Imeni sti ravnopravni, a narod smo eden.

V politiki korakamo skupaj. Od reške in zadrške resolucije sem ni opaziti nobene razlike med hrvatskim in srbskim politikom, osobito ne v Banovini (Hrvatski), sedaj ko izjavljajo Srbi, da se čutijo hrvatske državljane. V vrhovnih narodnih vprašanjih, posebno v vprašanju zjedinenja, smo hvala Bogu istega mnenja.

Ali tu pa se tudi končuje naše edinstvo. Na socijalnem in go-

* Ta značilni članek je prinesel hrvatski list „Sloboda“ v Spljetu in za njim tudi „Slov. Jug“ v Belemgradu, da pokaže svojim čitateljem, kako si misli resen Hrvat edinstvo med Hrvati in Srbi.

spodarskem polju ostajemo popolno ločeni.

Ako premotrino naša društva in naše zadruge, najdemo v mnogih večjih mestih po dve čitalnici, eno hrvatsko in eno srbsko; po dvoje delavskih, prosvetnih, podpornih društev itd. V gospodarskem oziru pa smo se ločili drug od drugega z visokim zidom in se skušamo brez vsakih medsebojnih stikov razvijati vsak za se in drug proti drugemu.

Te dni resno razmotrivamo glede naših zadrug in vaških posojilnih društev, ali bi naj osnovali svojo zvezo ali naj bi se pridružile zvezi v Ljubljani, a o zjedinenju s srbskimi kmetijskimi zadrugami skoro ni govora. Malo delamo za svoje gospodarsko ojačenje, malo s hrvatske, a malo tudi s srbske strani.

Morda porača kdo, da je še pre-rano govoriti o tem socijalnem in gospodarskem zjedinenju. Priznamo, da je to težko vprašanje po tolikih letih nesrečne jalove borbe, toda dokler se to vprašanje zjedinenja vsaj ne pretresa, bo naše deklariranje o edinstvu srbskega in hrvatskega naroda vse preveč platonično.

In dokler mi ne porečemo o tem resne besede, dokler ni nikogar, ki bi se s tem resno bavil, se bomo, hote ali nehoti, še bolj oddaljevali drug od drugega, in to najprej na gospodarskem polju, katero pa je glavna stvar.

Zadnji čas se je jel baviti „Dan“ izredno mnogo z gospodarsko povzdigo našega naroda. Ko bi bilo samo to, smo mi prvi, ki pohvalimo delo, katero tudi nam na srcu leži. Toda žalibog opažamo, da nam more „Dan“ s takim svojim delom, s takimi svojimi

„vzornimi pravilniki“ neizmerno veliko v narodnem oziru škodovati. Da nas nikdo ne krivi radi kake insinuvacije, izjavljamo, da se to morda nehoti godi, pa stvar stoji tako in takoj vidimo, zakaj.

Pri svojem gospodarskem delu naglašuje „Dan“ na prvem mestu katoličizem in za to stoji v „vzornih pravilnikih“ kot ime dotične zadruge „Katoliška zadruga“, in članom more postati le „vsaki rimski katolik župnije X.“

Na prvi pogled ne opazi človek ničesar. Četudi to ostro naglaševanje katoliškega imena ni ravno potrebno, vendar ne more nikogar žaliti ali oškodovati. Tudi nas ne v verskem oziru, pač pa v narodnem.

Dokler je govor o veri ali o obredu, svobodno in častno je za vsakogar, da priznava svojega in se ravna po njem. Katolik naj bo dober katolik, pravoslaven dober pravoslaven — in oba bouda nam zdrava in vesela.

Toda ko se hoče prenesti ta razlika na gospodarsko polje, potem nasprotuje splošnemu narodnemu blagostanju in tedaj tudi narodni edinosti.

Ako se osnujejo zadruge pod takim imenom, kakor ga priporoča „Dan“, zaprejo vrata našim ljudem pravoslavnega obreda. Ali je to narodno, ali je tako postopanje patrijotično, to naj razsodijo nepristranski duhovniki sami. Naravna posledica bi bila, da bi osnovali pravoslavni sinovi našega naroda svoje posebne zadruge, pa bi bile v istem mestu poleg dveh čitalnic tudi dve obrtni zadrugi, katoliška in pravoslavna. Obe bi pričeli gospodarski boj, in pričelo bi se sovražstvo od obeh strani, da niti ne govorim o manjšem razvoju in manjšem dobičku.

Vse to pa ne sme biti. Mi smo eden narod in kot takšen hočemo biti tudi edini ne samo na političnem ampak tudi na socijalnem in gospodarskem polju. Kdor nas hoče razdeliti, ta je narodni sovražnik, in čeprav bi to delal tudi v imenu katoličanstva. Ko se gre za vero, smo ali katoliki ali pravoslavni, toda v vsakem drugem vprašanju smo Hrvati in Srbi edini.

To naj si zapomnijo velečastni okoli „Dana“. Naj delajo za organizacijo delavstva in težaštva, makar tudi pod vodstvom škofa Nakića, „vernega sina hrvatskega naroda“, kakor v „Pučkom Glasu“ št. 30 priporoča „R. Rade“, ali proti našemu edinstvu naj ne delajo. Dovolj je bilo borbe, srda in mržnje, tudi od oltarja; ne želimo, da pride zopet do tega. Mi hočemo mir in krščansko ljubezen, ne pa ponosnega in gospodarskega boja proti kristjanom.

Prinašamo ta članek dobesedno, ker nam jasno priča, kako dolga je še pot do istinitega edinstva med Srbi in Hrvati in koliko prosvetnega dela nas še čaka, da napravimo pot ideji Jugoslovanstva.

Tudi pri nas se ta ideja povdarja čedalje bolj pogostoma, no to so le besede, žalibog le prazne besede, ki stoje z dogodki na gospodarskem in kulturnem polju v nasprotju. Politična nasprotstva so se začela zanašati v zadnji dobi tudi na gospodarsko in kulturno polje, verska nesoglasja izkoriščati v politične svrhe. Če pa v teh vprašanjih niti posamezni jugoslovanski narodi niso edini, s kako pravico smemo pač govoriti o jugoslovanski ideji, če raztresene in razkrojene dele Jugoslovanstva sami cepimo v še manjše in slabotnejše zlomke,

LISTEK.

Diogen.

Hrvatski spisal Avgust Šenoa, prevedel —nj—. (Dalje.)

„Nekoliko, odvrne Belizar. Nančil sem se to igro nekoliko v Belgiji. Samo da so bile tam žoge jeklene in svinčene.“

Bergen umolkne, Belizar pa nadaljuje:

„Mesdemoiselles, predlagam, da pojdemo k izviru Kraljičice, kraj je diven in romantičen.“

„Odobravam stotnik!“ tlesne Rezika z rokama. Krasno je tamkaj, go-spice moje. Toda prej moramo v grad po svršne obleke, kajti hladno bo.“

„Jaz pojdem.“ pravi mladi Erdödy.

„Ne, ne, ne. Hvala ljubi grof, vi tega ne morete, ker je vse pod mojim ključem — tudi vaše sablje! . . . Gospodične izvolite!“ In kakor lastavice so odletele mladenke.

„Kaj praviš o naših dekletih, Bergen?“ vpraša Erdödy.

„Puh,“ razkorači se nekoliko vinnjeni Nemec, „modela za Rafaela in Rubensa nisem našel med njimi. Vse samo proizvodi srednje vrste.“

„Toda Rozika vender,“ pripomni mlad poročnik Gregoroci.

„Ali je stara baronica tudi vaša botra, ljubi prijatelj, da se držite njene evangelija? Temu idealu vaše kmetske pokrajine treba samo hlač. To je zanikern dečko brez vsake granice.“

„Belizar zarudeči in stisne obrvi, a v tem trenutku prilete deklice s svojo obleko,“

„Izvolite gospoda,“ pokloni se nežno Rozika, „četa je zbrana; razvrstite se, potem pa hajd v romantičen kraj.“

„Belizar pristopi k Amaliji in se globoko prikloni.“

„Baronesa, ako dovolite, spremim vas do izvira.“

Amalija zarudeči nekoliko, pokloni se ceremonijozno in poda roko

mlademu častniku.

„Baronesa, vi ste prvič v tem kraju?“ vpraša Belizar.

„Prvič,“ odgovori ona.

„Kako pa vam ugaja ta kraj?“

„Lep je, nekako divji.“

„Tudi ljudje so divji, ne da?“ nasmehne se Belizar.

„So, toda ne vsi,“ spregovori Amalija ter pogleda plaho kvišku.

„Bi vi hoteli tukaj ostati?“

„Če hoče usoda.“

„Kaj je usoda?“

„Vi se menda šalite gospod Bakič, kakor da vam je neznana ta beseda?“

„Znana pač, toda nejasna. Ljudje razumejo pod to besedo marsikaj.“

„Deklice vedno le eno,“ odvrne Amalija in pogleda od strani mladeniča.

„Prosim baronesa, ali ni proste volje, ni samodoločbe?“

„Naša volja je najslabša, ako se pojavi. Me smo brez orožja.“ Potem malo omolkne ter nadaljuje:

„Včasih je naravna ter nam vsklije

iz srca, včasih umetna, ker nam jo vsilijo drugi.“

„Za katero vrsto ste vi baronesa?“

„Gospod stotnik, izprašujete me kakor kakega učenca. Reči vam moram, da ne znam, ker še nisem imela priložnosti.“

„Lahko bi povedali,“ odgovori mladenič, katerega je zanimal bister duh nelepe deklice vedno bolj, „no, jaz ne vprašam, kaj bi mogli reči, vedeti hočem, kaj je vseč vam.“

„Eh bien! Jaz si želim prvo vrsto, to je nenadni slučaj. V romanu je slučaj vsekakor zanimivejši kakor hladnokrvna priprava, ne da? Povejte sami!“

„Oprostite, vojaku ne pristaja sodba o romanih. No, kako pa se spozna tak slučaj? Kdo jamči, da slučaj ni samo navidezen, da ni kombinacija?“

Deklica pogleda začudeno stotnika. (Dalje prihodnjik.)

kako naj potem te kedaj združimo v gospodarsko in kulturno celoto?

Razmišljajmo o tem. Slobodin članek obrača našo pozornost na najvažnejšo stran tega vprašanja ter nam odkriva najglobkejšo rano na našem telesu. Spreglejmo in premislimo se, dokler je še čas.

Svetovno-politični pregled.

Domače dežele.

Danes se snide deželni zbor štaterski v tridnevno zasedanje, da dovoli proračunski provizorij za pol leta 1907 in nadalnje pobiranje deželnih doklad v dosedanji višini. Na mesto sedanjega ministra dr. Derschatte bode izvoljen deželnim odbornikom prof. dr. Hoffmann Wellenhof, ki prevzame ljudskošolski referat ter en del referata o dobrodelnih zavodih. Referat o srednjih šolah in fin. referat dobi definitivno deželni odbornik dr. Link.

Deželnim maršalom niže avstrijskim je imenovan krščanski socjalec knez Al. Liechtenstein.

Deželnim glavarjem moravskim bo imenovan fevdalni klerikalec grof Serenyi mesto dr. Žačka, kar vzbuja v neklerikalnih čeških strankah veliko nejevoljo.

Združenje nemških strank na češkem ima, kakor piše „Prager Tagblatt“ v prvi vrsti braniti nemško meščansko posest, ne proti Čehom, kateri jej niso nevarni, ampak proti socijalnim demokratom, katerih se nemško meščanstvo v političnem obziru boji.

Državni zbor ima danes zopet sejo. Mogoče je, da bode poslanska zbornica z obzirom na to, da se gosposka zbornica upira sprejeti sklenjen zakon o splošni, enaki volilni pravici v tem obziru označila takoj svoje stališče.

Gosposka zbornica bo imela v četrtek skupno sejo, v kateri pride drugo čitanje volilne preosnove na dnevni red. Opozicija proti tej preosnovi se je že nekoliko ublažila. Fevdalni gospodje so nekoliko sprijaznjeni s to reformo, ker je vlada predložila gosposki zbornici zakonski načrt, s katerim bode premenjen § 5 osnovnega zakona o zakonodajskem zastopstvu v tem smislu, da bode v bodoče omejeno število članov gosposke zbornice na 180. V oficijoznem poročilu izraža vlada nado, da bode gosposka zbornica, kateri je s to spremeno osnovnega zakona spolnena nje zahteve s svoje strani spolnila, kar se pač sme od nje pričakovati, t. j. da sprejme nespremenjen zakon o volilni preosnovi. Tako se bode tudi bržkone zgodilo. Opozicijski gospodje fevdalci zahtevajo samo še to, da jim da poslanska zbornica neko jamstvo za to, da sprejme zakon o premenitvi § 5 osnovnega zakona, kakor to vlada predlaga. Poslanska zbornica bode pač spolnila to željo in tako je skoro gotovo, da bode vse še ob določenem času t. j. še pred Božičem rešeno.

V delegacijah je odgovarjal minister vnanjih stvari baron Aehrenthal na govore in kritike raznih delegatov. Nepovoljne uspehe naše gospodarske ekspanzive pripisuje minister v prvi vrsti pomanjkanju inicijative in podjetnosti naših industrijalcev, finančnikov in obrtnikov. Ko se bodo ti krogi ožje sklenili ter se z združenimi močmi poprijeli podjetij v velikem stilu ne čakajoč vedno na inicijativo z vladne strani bode v tem bolje. To pomanjkanje podjetnosti pripisuje minister temu, da je v Avstriji konkurenca na industrijalnem polju manj ostra in brezobzirna kakor v drugih državah. Nemške, francoske in angleške

industrijalce žene velika konkurenca iz domovine v tujino, kjer vstvarja njihova delavnost nova podjetja. Tega pri nas ni, zato ostajajo naši podjetniki doma. — Glede Srbije pravi, da si je Avstro-Ogrska vedno prizadevala dejanski pokazati tej državi svoje simpatije in naklonjenost, da pa Srbija ni storila vsega, kar bi bila morala storiti, da omogoči normalne trgovske odnose med obema državama. To je pač tudi „minoli“ Goluchowski vedno trdil. Povdarjal je nadalje, da je naše razmerje z zaveznicjo Italijo jako dobro, da male demonstracije proti Avstriji ne pričajo še o tem, da je ta zveza brez vsake cene. Na Balkanu Avstro-Ogrska ne tera ekspanzivne politike in ne želi novih pridobitev: glede Bosne pa pravi, da se o tem obziru drži programa, ki je označen z besedami „j'y suis, j'y reste“. (Tu sem, tu ostanem).

Govoril je tudi skupni finančni minister ter ponovil vse svoje lepe obljube glede Bosne, katere je že v odseku storil in katere bo storil tudi še prihodnje leto ne da bi je kot šef bosanske vlade kedaj uresničil. Govoril je nervozno in razdraženo in včasih žaljivo proti Srbiji ter se v tem obziru prav neugodno razlikoval od barona Aehrenthala, ki se je v svojem govoru kazal spravljivega tudi Srbiji nasproti. Konečno sta bila sprejeta proračun vnanjega ministrstva in okupacijski kredit.

Na vrsto je prišel potem proračun vojnega ministrstva. Vojni minister Schönaich je dejal, da so tehniški napredki mogočnejši nego ministri — in da bode pač baš zaradi teh napredkov moral že v bližnji bodočnosti stopiti z večjimi zahtevami pred oba parlamenta.

Od vseh strani se zahteva zmanjšanje vojaške službe na dve leti. Ta reforma bo stala okolo 50 milijonov. — Govoril je tudi o upeljavi avtomobilne službe v armadi, ki bode postala posebno za prevažanje ranjencev z bojišč velike važnosti.

Delegacija mu je dovolila izjemni kredit 30 milijonov.

Ogrska vlada je sklenila samostojno z rumunsko državo pogodbo o ribarenju na Donavi. Ta pogodba je bila te dni ratificirana in je s tem storjen važen korak, da si bode v bodoče Ogrska kot samostojna država vrejevala svoje gospodarske odnose z drugimi državami. Koalicija ogrskih strank je začela nekoliko pokati. Kossuth je pisal odboru stranke neodvisnosti, naj skrbi za to, da se pred volitvami ne bodo nepoklicani uplivi (pač druge koalirane stranke) poskušale uveljaviti v volilnih okrajih, ki so sedaj v rokah stranke neodvisnosti. To pismo je na vse druge stranke napravilo neprijeten utis in vzbudilo veliko nezadovoljnost.

Vnanje države.

— **Rusija.** V Moskvi je bil 14. t. m. shod oktohistov, katerega so se vdeležile tudi druge opozicijske stranke kakor: stranka kadetov, stranka mirnega obnovenja in stranke z desnice v razpušeni dumi. Na tem shodu se je pokazalo, da si stoje vse te opozicijske stranke precej sovražno druga proti drugi in da se bodo tudi glede svojega postopanja za časa volitev prav težko sporazumele. Glavno korist bo imela od te neednosti le vlada.

Ruskim vladnim krogom je razpustitev nemškega državnega zbora prava mana. „St. Petersburg. Ztg.“ piše, da dalekovidna vlada ne more žrtvovati blaginje naroda, ker imajo v zbornici slučajno take stranke večino, katere

stavijo „narodov blagor pod svoje strankarske koristi.“

— **Črna gora.** V narodni skupštini je stavila skupina 40 poslancev predlog, naj se prenese knezova rezidenca iz Cetinja v Danilovgrad. Ta predlog je v resnici izraz narodne želje, kajti Cetinje stoji popolnoma v strani vsega prometa, da bi moralo takoj propasti, ako se dvor in državni uradi preselijo drugam. Vzdržuje se ta umetna rezidenca za drag denar davkoplačevalcev, ne da bi se moglo vkljub vsem žrtvam razviti v mestu pravo življenje in produktivno delo; ta denar je za črnogorsko ljudstvo v resnici zavržen in so druga mesta, ki imajo ugodnejšo lego in okolico in vse pogoje za prospešen razvoj tako oškodovana. V interesu Črne gore same bi bilo želeti, da dvor in vlada predlog sprejmeta ter da se prenese rezidenca iz mrtvega Cetinja v drugo mesto, kateremu so že od narave dani pogoji gospodarskega razvoja.

— **Nemčija.** Razpustitev državnega zbora je ves narod silno razburila. Vse stranke se gibljejo in pripravljajo za bodoče volitve. Vse čuti, da se je začel boj proti absolutizmu, boj proti dvorski kamarili, katere je do sedaj neomejeno vladala v državi čeprav se je navidezno držala konstitucionalnih oblik.

— **Francija.** Boj med cerkvijo in državo je pričel. Cerkev stoji neupogljivo na svojem stališču ter se odločno brani priznati novi zakon. Vlada s svoje strani zahteva, da se mora vsak francoski državljani pokoriti v državi veljavnim zakonom. Ker je konkordat s papežem odpovedan, je vlada poslala poslanika papeževnega dvora čez mejo, vzela palačo nuncjature v svojo oskrbo in uradno konfiscirala vse listine, ki so bile tam zbrane. Kar je listin iz dobe, ko je bil konkordat še v veljavi, je bode vlada izročila rimski kuriji. Klerikalci so mislili, da bodo po 11. decembru navstale večje zmešnjave v deželi, to se pa ni zgodilo, ker je verski indiferentizem prevelik in se nikdo rad ne meša v te v svojem jedru samo politične prepire. Misli so tudi, da bode navstala vsled ločitve cerkve in države na Francoskem nova narodna cerkev, ki se bode popolnoma ločila od Rima. Tudi to se bo pač težko uresničilo. Kakor se vidi so tudi še danes resnične Napoleonove besede: „Na Francoskem ni dovolj vere, da bi se z nje mogli napraviti dve.“

Dopisi.

Iz Srednje Savinjske doline. Naše poštne razmere so skoraj neznosne. Imamo tri c. kr. poštne urade v tem okrožju, namreč Gomilsko pol ure, Braslovče eno uro in St. Pavel tri četrt ure oddaljene. Dve vasi spadate pod poštni okoliš Gomilski in dve pod Braslovče, pa tudi v St. Pavel nam dohajajo pisma. Od prvih dveh c. kr. pošt nam pisma in časopisi prav neredno, da celo po celi teden prepozno, pa tudi nič ne dohajajo. Dasi pošilja orlovaška šola redno po trikrat na pošto v Gomilsko, vendar dobe tudi drugi naša pisma ali časopise, katere mogoče nekaj časa podrže ali zaradi zakasnenja sploh več ne izročijo lastnikom. Marsikateremu se je vsled takega početja zgodila krivica. Nekdo je dobil list s črno obrobo s pošte, v katerem se mu je naznanila smrt matere, celih osem dni prepozno! Drugi je že tretjekrat dobil obvestilo k vdeležbi pogreba, po en dan prekasno iz krajev, eno do dve uri oddaljenih. Lahko si vsakdo misli kako žalostno zvezo imamo tukaj z našimi c. kr. poštami! Nam bi se moral vsak slučaj

smrti in pogreba vselej 14 dni poprej javiti, da bi mogli priti še pravočasno k pogrebu! Enaka pisma naj bi c. kr. pošte takoj izročile lastniku. Vsakdo bi raje potnino plačal, nego zamudo trpel. Takim nedostatom se je hotelo svoječasno po gosp. c. kr. poštarju na Gomilskem in nekem c. kr. poštnem oficijalu odpomoči nekoliko s tem, da se uvede poštni nabiralnik v sredini štirih vasi ter da bi se uvedla tridnevna zveza s pošto na Gomilskem po erarično plačnem potu.

V to svrhu so se štela pisma in pošiljatve na pošti, sestavila prošnja na c. kr. pošto ravnateljstvo za uvedbo poštne nabiralnika, kar je vse hvalevredno, a prišle so vmes razne neprilike, ki so preprečile dobro stvar. Že pri nabiranju podpisov se je trčilo pri nekaterih pismoukih s Trnave na odpor, ki so ga utemeljevali s tem, da se hoče nova „štibra“ uvesti. Sploh se v tej vasi kaže neka starokopitnost, ki v svoji bistroumnosti vsakemu napredku nasprotuje. Listov se je v nabiranih mesecih baje najmanj na pošto poslalo z namenom, preprečiti uvedbo nabiralnika. Vrh teh neugodnosti pa je tudi c. kr. ravnateljstvo v svoji znani varčnosti dovolilo poštni nabiralnik pod takimi pogoji, da ga trezen človek ne more brez lastne oškodbe ne more sprejeti. Ostalo je torej do danes to, kar je bilo v začetku razvoja c. kr. pošt, samo toliko je še na slabšem, da imamo večje pristojbine nego poprej.

Ugodnosti uživajo pa samo oni v kraju pošte, čeprav vsi enako plačujemo. Nečuvno zapostavljanje! Ali bi se ne moglo uvesti v sredini štirih vasi ali v St. Rupertu ob veliki cesti, kjer poštni voz redno vsak dan mimo drdra, poštrega nabiralnika? Gotovo bi bilo ljudstvu s tem zelo ustreženo, poštni upravi pa na večjo korist.

Torej ganite se, merodajni gospodje! Kar velja v poštnem obziru drugod, naj velja tudi pri nas! M.

Slovenske novice.

Štajersko.

— „Slovenskemu delavskemu podpornemu društvu v Celju“ je namestništvo v Gradcu dovolilo, da sme, kakor doslej tudi zanašrejš izvrševati **za svoje člane in sicer samo za društvene člane gostilniško obrt.** Ta kencesija je sicer le mala ter omejuje društvo v mnogih ozirih, vendar bode tudi s tem našim članom ustreženo ter se nadejamo, da se društveno življenje zopet oživi v toliki in še večji meri, kakor pred strogo prepovedjo mestnega magistrata, ki nam je koncesijo kar na krak vzel. Opozorjamo svoje člane, da bode od jutri, dne 18. t. m. zopet odprta in da se bode točilo pristno bizeljsko vino, sveže delniško pivo ter se bodo dobivala topla in mrzla jedila kakor poprej.

— **Družinski večer** v „Narodnem domu“ je zadnjo soboto prav lepo vspel. Udeležilo se ga je dosti občinstva iz vseh celjskih krogov. Ob zvokih naše „Narodne godbe“ se je razvila neprijetna prisrčna zabava. Pri šaljivi pošti so oskrbovale naše neustradljive narodne gospodične dopisnice v prid „Sok. domu“. Udeležniki so bili z večerom prav zadovoljni. Na svidenje tedaj pri prihodnjem družinskem večeru! In pridite tedaj tudi vsi oni, katerim ta večer ni bilo mogoče priti! Ker treba je, da na ta način povzdignemo in ojačimo edinstvo med seboj, posebno v praktičnih vprašanjih narodnega življenja in odpora proti sovragom! Prihodnji družinski večer bo po praznikih,

v soboto 12. januarja. G. dr. Schwab je obljubil predavati o bakteriologiji s posebnim ozirom na gospodinjstvo. To zanimivo snov namerava pojasniti tudi z nekaterimi poskusi.

— **Odsek „Prosvete“ za Celje in okolico.** V soboto, dne 15. t. m. se je ustanovil pripravljalni odbor za celjski odsek „Prosvete“ ob zelo povoljni udeležbi v „Skalni kleti“. Sklenilo se je takoj pričeti z vso energijo snovanje ljudskih potujočih knjižnic v celjski okolici, posebno v narodno eksponiranih krajih. Načelnikom pripravljalnega odbora je izvoljen stud. phil. Ivan Prekoršek, Škofja vas pri Vojniku, knjižničarjem stud. vet. Ivan Lesničar v Celju, Graben 3, in blagajnikom stud. iur. Fran Uratnik v Žalcu.

— **Vsem cenjenim celjskim gospodom pevcem in pevkam!** Celjska slovenska društva so sklenila prirediti letos skupno z „Narodno čitalnico v Celju“ Silvestrov večer, pri katerem je zelo potreben tudi skupen nastop in sodelovanje dobrega in močnega pevskega zbora.

Podpisani odbori vabimo torej vse celjske gospode pevce in dame pevke k pevskim vajam, ki se začne v sredo 19. grudnia 1906 v čitalnični dvorani točno ob pol 9. uri zvečer in se nadaljujejo potem vsak torek in petek, oziroma če bo treba še večkrat v tednu, kar pa se določi pri prvi pevski vaji.

„Narodna čitalnica“. „Celjsko pevsko društvo“. „Slovensko del. podp. društvo“.

— **Vabilo k božičnici otroškega vrta,** katero priredi družba sv. Cirila in Metoda v sredo dne 19. decembra ob 2. uri popoldne pri šolskih sestrah v Celju. Spored: 1. Molitev. 2. Pozdrav (Cajhen Ljudmila). 3. Petje „Tiha noč“. 4. Nate podobice, otroci! (Salmje Rafko.) 5. Petje: „Marijna“. 6. Božična noč. (Trček Mimica.) 7. Igra: „Rojstvo Jezusovo.“ 8. Petje: „Pred tabo mili Jezušček.“ 9. Deklamacija: a) Dete v jaslih (Rebek Minka in Črne Nada.) b) Zakaj ležiš tu v jaslih (Lampič Leonija.) c) Detetu Jezuščku (Dolar Nada.) 10. Petje: „Božična“. 11. Deklamacija: a) Mešetar. (Kager Franci.) b) Tvoj angelj te vidi (Zorica Dolar.) 12. Igra: „Ure ni.“ 13. Novoletnica. (Jošt Marica.) 14. Zahvala. (Valant Berta.) 15. Petje: „Ciril in Metod“. 16. Živa podoba. 17. Razdelitev božičnih daril.

— **Božične razglednice „Družbe sv. Cirila in Metoda“** so tako lepe, da moramo to z veseljem konstatirati. Ž njimi nam je enkrat družba podala nekaj, za kar človek rad in z veseljem da nekaj, a ne žrtvuje, kakor se je to vedno od nas zahtevalo. S temi res umetniškimi razglednicami je vrgla družba med slovenski svet eminentno vzgojevalno sredstvo, ki bo budilo čut za umetniško lepoto. Božične razglednice, ki se sicer prodajajo po naših trgovinah, so bile doslej žalostna priča, kako daleč je še pri nas padel umetniški okus. A to dejstvo je zaeno tudi veliko vzgojevalno sredstvo za družbo samo, ker tukaj z veseljem damo in ne čutimo svoje dolžnosti. Če je družba storila ta korak namenoma in vedoma, ji odkrito čestitamo. Obžalujemo samo, da te slike niso slovenske, kakor se nam zdi, a to nič ne de. Želeli bi samo, da bi družba izdala razglednice brez natisnjene voščila in da bi plodonosno šla po tej novi poti naprej. Zagotavljamo jo pri takem delu naše najobilnejše in najradostnejše pomoči.

— **Živinske kuge na Spodnjem Štajerskem.** Srab: v Petrovčah pri Celju pri konjih. Rdečica (šen) pri svinjah: v Pristavi (Ljutomer), v Rigoncih (Brežice). Svinjska kuga: v Verholah (Sl. Bistrica), v Borecih

(Ljutomer), v Ormožu in Sodincih (Ormož), v Kapelah, Obrežu, Rigoncih in Loču (Brežice). Steklina: v Kokarjih in Višnji vasi (Celje), v Grušojih (Konjice), v Leitersbergu (Maribor).

— **Imenovanje.** Policijski nadkomisar v Gradcu, Mihael Papež, je imenovan policijskim svetnikom.

— **Promocija.** Dne 15. t. m. je bil v slavnostni dvorani graškega vseučilišča promoviran doktorjem vsega prava g. Marko Ipavc, č. kr. konceptni praktikat pri namestnji v Gradcu.

— **Učiteljsko mesto.** Na dvorazredni, v drugem plačilnem razredu stoječi šoli pri Sv. Kunigundi na Pohorju je razpisano učiteljsko mesto. Definitivni, oziroma provizorični prošniki naj vložijo prošnje službenim potom do 10. januarja 1907 na krajni šolski svet pri Sv. Kunigundi na Pohorju, pošta Zreče pri Konjicah.

— **Šematizem lavantinske škoflje** za leto 1907 izkazuje 213 župnij (7 izpraznjenih), 143 kaplanij (56 izpraznjenih), 8 ekspozitov, 361 delujočih duhovnikov, 521.066 vernikov in 675 cerkev.

— **Občni zbor „Društva slovenskih profesorjev“.** Prvi redni občni zbor „Društva slovenskih profesorjev“ se bo vršil dne 28. decembra 1906 ob deseti dopoldne v mali dvorani „Narodnega doma“ v Ljubljani z nastopnim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednikov. 2. Analiza in sinteza v našem narodnem življenju (predava dr. Fran Ilešič.) 3. Poročilo tajnikovo. 4. Poročilo blagajnikovo. 5. Poročilo preglednikov. 6. Izprememba pravil. 7. Eventualia.

(Sklepati se more le o predlogih, ki jih stavi odbor ali ki so se naznanili odboru pismeno vsaj teden dni pred občnim zborom. — § 11., točka 4 društvenih pravil.)

Ljubljana, 14. decembra 1906.
Fr. Orožen, dr. **Fr. Ilešič,**
načelnik. tajnik.

— **Čitalnica v Slov. Bistrici** je priredila tudi letos Miklavžev večer, ki pa je vse dosedanje znatno prekobil. Čitalniški prostori so bili nabito polni. V prelestnem veselju in s pritajenim strahom je pričakovala naša nadebudna mladina v spremstvu svojih roditeljev prihod Miklavža in njegovih rogatih služabnikov.

Elegantno opremljen je častitljivi Miklavž ob splošni napetosti stopil v dvorano, za njim pa sta pridrla lucifer in belcebub. Vik in krik prestrašenih otrok je še le tedaj polegel, ko je Miklavž s svojo škofovsko palico pomiril hudobe.

V svojem nagovoru je Miklavž pozival zbrano mladino, da se posebno v verskem in narodnem oziru nikdar ne pregreši. Za tem je izpraševal iz verstva ter slovenske oziroma slovanske zgodovine in geografije. Odgovori so bili dokaj povoljni.

Prvič se je takrat obdarilo petnajst otrok z raznim oblačilom; vrh tega pa je še vsak prejel dober kup sladčice in sadja. Pa tudi veliki otroci so bili primerno obdarovani.

Mestni Slovenci in slavna posojilnica so založili vsoto 150 K, da je bilo omogočeno tako obdarovanje. Pred vsem pa moramo pohvalno omeniti naše narodne dame, dr. Lemežovo, Feigelovo in Schreinerjevo, kakor g. Grobelška, ki so s svojo izredno požrtvovalnostjo pripomogli k sijajno uspelem večeru.

— **Sv. Jakob v Slovenskih goricah.** Mogočni očka „Grega“, paša naše občine, je padel raz županski stolec. Na njegovem „dvoru“ je nastal vsled tega močen potres ter zavladata velika žalost, v občini pa nepopisno

veselje. — Novim županom je izvoljen g. Anton Šantl, veleposestnik v Spod. Jakobskem dolu.

— **Čitalniška knjižnica** se je to nedeljo otvorila za splošno uporabo. Že prvi dan so se pridno oglašali za knjige. Če se bode pokazala potreba, se bodo storili vsi potrebni koraki, da se ponudi vsakemu Slovincu prilika, čitati slovenske knjige. Tudi v prihodnje se bodo knjige izposojevale vsako nedeljo od 10 do 12 ure dop. v prvem nadstropju „Nar. doma“.

— **Otroški vrtec v Gaberjih pri Celju.** „S. N.“ poroča, da je občinski odbor celjske okolice sklenil v zadnji svoji seji, čim prej osnovati otroški vrtec v Gaberjih. Upajo tudi na podporo „Družbe sv. Cirila in Metoda“.

— **Vinski sejm** mislijo prirediti, kakor se poroča „N. L.“, za fare Sv. Miklavž, Svetinje in Sv. Bolfank v ormoškem okraju pod nadzorstvom kakega strokovnjaka, deželnega potov: učitelja ali nadzornika. Da bi le beseda meso postala!

— **Za Dobrno!** Kakor čujemo, bodo prosile občine od Celja do Dobrne štajerski deželni odbor, naj vendar kaj ukrene glede Dobrne, posebno glede cenejše zveze s Celjem. Spominjamo se, da je sprožil dr. Dečko v deželnem zboru misel, naj bi se poskrbelo za kako lažjo in cenejšo zvezo Celja z Dobrno, mogoče s kakim tramvajem ali kaj enakega. (Morda bi se dala cenejša in točnejša zveza doseči z avtomobilnimi omnibusi, kakor jih upeljujejo sedaj na Dunaju. To stane dosti manj in nudi potnikom vse udobnosti. Uredn.) Celj okraj pa tudi posredno celo Spodnje Štajersko bi veliko pridobilo s povzdigo dobrnskih topic.

— **Videm.** Kapelico sv. Jožefa nad Vidmom sta prav ukusno renovirala v teku tega leta gg. Franc Horvat, slikar iz Radgone in Ivan Cesar, podobar iz Mozirja. Delo je jako čedno. Kapelica je že precej stara. Nad portalom se še zapazi grb njenih prvih posestnikov. Sezidal je to kapelico v čast svojemu patronu Jožef Ehrenreich, plem. Wintershoffen, ki je bil posestnik Rese od leta 1796 do 1810. Njemu je sledila njegova žena Eleonora, vdova, plem. Wintershoffen in sicer do l. 1850. Od tega leta ni bilo posestvo več v rokah plemenitih, a ostalo je še last Nemcev, ki so bili zaporedoma: Karol, Julijana in Friderik Simandel, Martin Hotschewar in njegova žena Jožefa, vdova Hotschewar. Meseca novembra 1904. leta pa je prešlo posestvo v slovenske roke.

— **Pouk v ročnih delih.** V smislu naredbe deželnega šolskega sveta ddt. 21. sušca 1878, št. 1465 se smejo učne ure v ročnih delih, kolikor jih več kakor navadno nastane na več razrednih šolah, le takrat naložiti učiteljici ročnih del, ako ni tamkaj nobene druge učiteljice. Vsako drugačno naredbo morata potrditi dež. šolski svet in deželni odbor.

— **Odposlanstvo avstrijskih ljudskošolskih učiteljev** se je mudilo dne 13. grudnia pri ministru Marchetu. Zahtevalo je novi službeni red, izboljšanje gmotnega stanja in izvrševalne naredbe šolskega in učnega reda v smislu svobodnega naprednega razvitka šol. Minister je odgovoril, da se resno ukvarja s temi željami in je prosil, da se naj učiteljstvo ne vznemirja radi počasnega izdajanja omenjenih izvrševalnih naredb.

— **Popravek.** Finančni uradnik A. Prelog, ki se je ustrelil v Mariboru, je poneveril, kakor je dognala uradna revizija, samo 2709 kron. Prišel je v gmotne težkoče radi svojega vinograda, a drugače je živel zelo varčno in zmerno.

— **„Cigani“ v „Narodnem domu“ v Mariboru.** Lep večer priredili so nam naši diletantje z uprizoritvijo šalo-igre „Cigani“. Vloge so bile v tako zanesljivih rokah, da je že to jamčilo za najboljši uspeh. Posebno o Petru Brenku zanašal „je od gledalcev vsak se, da ima mnogo prakse“, vsled česar je moral svojemu kupletu dodati še nekaj umestnih pušic gotovim „kritikom“ diletantskih predstav. Zelo dovršeno podala nam je srčkana Anica Puc, ki se nam je že kot mlinarica v „Bratu Martinu“ vsem prikupila, nad vse ljubeznjivo, naivno zaljubljenko, koje ljubimec se je istetako izbornu uživel v vlogo zaljubljenega avskultanta Zajca. Da bode Jurij Brajdič častno rešil svojo nalogo, bilo je pričakovati; kar najbolje pa so mu pomagali tudi drugi cigan in obe ciganki. Zaljubljenemu parčku je spretno intrigiral dr. Veselko, kojega je omamila Marija Brajdič s svojim zapeljivim vedenjem in mičnim petjem. Zelo je ugajala tudi koketna Cvetana s svojim navihanim Cvetanom, kakor sta tudi sodnik in sodni inšpektor dobro zadela svoji vlogi. Veliko smeha je povzročil tudi dr. Pacek s svojimi dovtipi. Škoda, da ta znano izborni igralec ni imel prilike nastopiti v daljši vlogi. Gospa Puc je po svoji zunanosti kakor igre prav naravno predstavljala malomestno gostilničarko.

Kakor rečeno, bili so vsi igralci na svojem mestu in gre vsem naša hvala za prijetno razvedrilo.

— **Občni zbor „Bralnega in pevskega društva Maribor“** se je vršil v soboto, dne 15. t. m. v društvenih prostorih. Z veseljem moramo omeniti, da je društvo, kar se še ves čas njegovega obstanka ni dogodilo, brez dolga ter še ima čez 100 K čistega premoženja, ne všteti društvenega inventarja. Zvolil se je predsednikom gosp. Ivan Kejžar, oficijal južne železnice, pod čegar vodstvom, kakor se nadejamo, se bode društvo povzpelo na tisto stališče, ki bi ga moralo sploh zavzeti v Mariboru. Kako je „Bralno društvo Maribor“ za nižje sloje potrebno, prepričali smo se že večkrat pri družbinskih večerih.

— **Maribor.** Konkurz je napovedal tukajšnji vinski trgovec Emanuel Mayr. Aktiva znašajo 290.000 K, pasiva pa 420.000 K. Upravnik mase je tukajšnji odvetnik dr. Ernest Mravlag.

— **Uboj na koroškem kolodvoru v Mariboru.** Posledice tega dogodka, ki ni razburil samo mariborskega občinstva, ampak tudi vso okolico, se že kažejo. Dr. Svaton, (rod. Žid), ki je na nečuten način zanemarjal ubogega vojaka, je že suspendiran ter v preiskavi. Uvedla se je najstrožja preiskava v vseh vojašnicah, ne samo, da so se preiskali vsi kovčeki vojakov v raznih vojašnicah in vojaških zavodih v Mariboru, ampak tudi dragonci so se konfrontirali z mnogimi civilisti. Kdo je ustrelil nesrečnega dragonca, preiskava še ni dognala, vendar se sumi, da je bil kak dragonec, ker so nekatere osebe videle ranjkega v družbi nekega dragonca. Ako si predočimo vse te dogodke, potem se pač ne smemo čuditi, da naši fantje ne nosijo radi vojaške suknje.

— **Nemci na Štajerskem** se tudi že dogovarjajo glede skupnega, složnega nastopa pri prihodnjih državnozbornih volitvah. 6. januarja bode velik shod alpskih Nemcev v Ljubnem, ki se bo ukvarjal s prihodnjimi volitvami in spremembo dosedanjih volilnih okrajev.

— **Iz graške trgovsko-obrtne zbornice.** G. Unterrain se je v seji 13. t. m. prvič predstavil zbornici kot deželni komisar. Predsednik Kloiber ga je upeljal in tudi majhno — preveč slavil. — Iz dnevnega reda nas zanima,

da so dovolili ljudski šoli na Vranskem stalen donesek po 100 K za vzdrževanje obrtnega izobraževalnega tečaja. — Svetnik Wagula je poročal o železnici Ormož-Ljutomer, kakor smo že omenili zadnjič. Kakega veljavnega sklepa niso sklenili, pač pa se bo zbornica v kratkem odločila glede vzhodnještajerskih železnic. Seveda se bo šlo v prvi vrsti za koristi Gradca; to si lahko predstavljamo po načrtih, ki jih je natisnila nedavno „Tagespost“.

Kranjsko.

— **X. ustanovnik „Društva slov. književnikov in časnikarjev“.** Gosp. Ivan Jebačin, trgovec in tovarnar v Ljubljani je izročil temu društvu na račun ustanovnine 100 kron, na čemer mu odbor izreka svojo zahvalo. Gosp. Jebačin je prvi slovenski tovarnar za kavine surogate. Ker so njegovi izdelki dobri, zasluži to jedino podjetje te stroke vsestranske podpore Slovenski trgovci ozirajte se pri svojih naročilih pred vsem na domače slovenske tvrdke.

— **Slovensko gledališče** pod novo intendanco krasno uspeva. Postavilo si je nalogo dati pred vsem našim dramatikom, ali bolje našemu dramniku Cankarju besedo. „Za narodov blagor“, ta krasna satirična igra privabila je toliko občinstva v gledališče, kakor še nobena druga. Igralo se je izborno, uspeh je bil popoln. Igra se bo še večkrat ponavljala. Cankar in z njim slovenska dramatična umetnost je doživela končno ono priznanje, katero v resnici zasluži, kateremu je pa prejšnja intendenca stala na poti. Upajmo, da je to začetek boljše, jasnejše dobe na polju slovenske drame.

— **Legar.** V Dragi (sošn. okr. Višnja gora) ste zboleli dve osebi na legarju. Jedna je že umrla. Tudi v občini Dednem dolu so zbolele tri osebe.

Koroško.

— **Shod čevljarских strokovnih zadrug** bo v nedeljo, dne 6. jan. 1907 v hotelu „Grömmner“ v Celovcu.

— **Sami sebe so udarili Nemci** na Koroškem z naredbo, da se smejo na šolah razobešati samo zastave v cesarskih ali deželni barvah in to le ob patrijotičnih slavnostih (na cesarjev rojstni dan, god itd.) Sedaj pa protestira celovski občinski svet proti tej naredbi: tudi na celovških nemških šolah bi potemtakem ne smele viseti frankfurterice! Vitez Metnitz je pripomnil k naredbi, da se gre le za slovenske ljudske šole, da bi te ne razobešale trobojnic, kakor so si to „držnile“ v nemški koroški deželi storiti o priliki otvoritve nove železnice. Ker pa mora vendar še vsaj na zunaj veljati ista pravica za Nemce kakor za Slovence, so udarili Nemci z njo sami sebe. Sedaj pa prihajajo častitljivi celovski možakarji z ogorčenim protestom proti takemu kršenju nemških — seveda ne slovenskih — pravic. Radovedni smo, kaj bo deželni šolski svet ukrenil. Pa uverjeni smo, da bodo javno zasukali to naredbo tako, da bo zadela le slovenske šole, kakor je bil tudi njihov namen. Za nas ni pravice na Koroškem.

Svetovne vesti.

— **Najmanjša cerkev na svetu.** V Liengfeldu na Angleškem se nahaja cerkev, ki je nedvomno najmanjša na svetu. Dolga je 4 metre, široka 1 meter. Cerkvica ima tudi zvonik z majhnim zvonom. Prostora je v cerkvi za deset ljudi. Sezidali so jo 3 posestniki, ki so bili edini katoličani v omenjenem kraju.

— **Nesreča na mostu.** V Petrogradu se je vdrl most čez Nevo ravno v istem hipu, ko je šlo čezenj okoli sto delavcev. Nekaj se jih je ponesrečilo v reki, ker se je led vdrl.

— **Smrt na tujem.** V Bolcanu na Tirolskem je umrl neki ponesrečeni delavec Franc Žolgar iz Štajerskega v bolnišnici. Ponesrečil se je s svojim bratom, kateri je že umrl, v sobi, kjer je uhajal iz peči strupeni ogljikov plin.

— **Potres.** V Odesi je bil 10. t. m. zjutraj močen potres. Ponoči nato se je še enkrat ponovil.

— **Čudak.** V Budimpešti je umrl te dni, kakor poročajo madjarski listi, neki duhovnik ostrogoške nadškofije, dr. Frančišek Gerlach. Pokojni je bil sub auspiciis promoviran in bil trojni doktor. Že dvajset let je hodil po ulicah raztrgan in zanemarjen; spal je po čakalnicah in v nekem kotu pri glavni pošti. Vsak krajcar, katerega je priberačil, je poslal papežu. Sam je živel ob kruhu in ob vodi. Pred kratkim so ga našli nezvestnega na cesti in so ga zapeljali v bolnišnico. Tam se je spovedal in naročil, da naj porabijo 230.000 K, katere je nosil s seboj, za ljudske šole na kmetih.

— **Italijanski mornarji** so proglasili splošen štrajk. Radi tega so usidrane po pristaniščih vse ladje razun poštnih parnikov. Mornarji so želeli naj odloči najvišja pomorska oblast radi višjih plač; pomorske družbe pa so to odločno zavrnilo.

Lepo stanovanje

obstoječe iz dveh sob, 1 kuhinje, 1 shrambe za jedila itd. z oddelkom vrsa, se odda od 1. januarja 1907 v hiši Dijaške kuhinje v Celju na Dolgem polju. Pogoji se izvejo pri

Posojilnici v Celju. 639 3-2

V IVAN KOBEČNIK-ovi trgovini na Ptujski gori

sprejme se takoj trgovski pomočnik mešane stroke. (635) 3-3

Išče se

oženjen majer

delo: oskrbovanje približno 30 glav goveje živine med temi je 6 krav. — Krmljenje svinj za domačo rabo, kuhanje in pranje za sebe in 3 hlapce. Plačilo: popolna hrana s stanovanjem i. t. d. ter 50 kron mesečno za oba. — Selitveni stroški se povrnejo po dovršenem službenem letu. Vstop neizogibno 1. prosinca 1907. Ponudbe s spričevali ali osebno na oskrbništvu.

grad „NOVI KLOŠTER“

(632) Sv. Peter, Savinjska dolina. 3-3

Pratike

Blaznikove in družinske se dobivajo na debelo in drobno po izvirnih cenah 18-12

v Zvezni trgovini v Celju.

Za Božič in Novo leto lepe in vsakovrstne igrače, priporoča
Peter Kostič v Celju.

Darujte družbi sv. Cirila in Metoda!

Vizitnice

priporoča
Zvezna tiskarna v Celju.

Odlikovan v Parizu 1906 z „GRAND PRIX“

VILJEM PICK
CELJE Ljubljanska cesta (hotel „pri Kroni“)

Edini narodni fotografski zavod.

naznanja, da izgotavlja slike, katere je posnel do 21. t. m., še do Sv. večera. Ob enem opozarja na svoja povečevanja slik v vsaki velikosti kakor tudi email-slike kot zelo primerna božična in novoletna darila.

Matilda Pick, modni salon
CELJE, Gosposka ulica. (630) 3-2

Se priporoča cenj. narodnim rodbinam v mnogobrojna naročila.
Okusno, fino in ceno.

VIZITKE

priporoča

Zvezna tiskarna

Poskusite in priporočite
== izdelke ==

Vydrove tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

P. n.

Slav. občinstvu uljudno naznanjam, da sem dne 8. t. m.

gostilno

v lastni hiši v Savodni pri Celju prevzela na svoje ime.

Točim najboljša domača konjiška vina ter imam vedno dobra gorka in mrzla jedila.

Za obilen obisk se priporoča

(631) 3-2

Frančiška Guzej roj. Golavšek.

Rafael Salmič Celje
Narodni dom

prva narodna, najcenejša in največja trgovina z urami, zlatnino, srebrnino, optičnimi predmeti, jedilne oprave, nastavki itd.

Bogata zaloga daril za Božič in Novo leto.

Za vsako delo, kakor tudi za pristnost blaga jamčim pismeno.

Zahtevajte moj cenik kateri se razpošilja zastoj in poštne prosto.

Prosim ogledajte si mojo božično izložbo in zalogo.

